
Kołobrzeg-Stare Miasto , gm loco , woj. pomorskie, AZP 15-15/

Informator Archeologiczny : badania 34, 231-232

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Harmęże , st. 1, gm. Oświęcim, woj. małopolskie, AZP 103-49/6	patrz. młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Hża - Chwałowski Trakt , st. 21, pow. Radom, woj. mazowieckie, AZP 79-69	patrz: neolit
Imielno , st. 4, gm. Nowe Ostrowy, woj. łódzkie, AZP 55-49/20	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Janków , st. 9 – 11, gm. Piątek, woj. łódzkie, AZP 59 – 52	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Inowrocław , st.100/101, gm. <i>loco</i> , woj. kujawsko- pomorskie, AZP 45-40/16,17	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Kąty , st. 6/7, gm. Słupca, woj. wielkopolskie	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
KOŁOBRZEG - Stare Miasto , gm. <i>loco</i> , woj. pomorskie, AZP 15 - 15/	<ul style="list-style-type: none"> miasto średniowieczne i nowożytne <p>Badania prowadzone przez mgr. R. Kamińskiego i mgr S. Słowińskiego (autor sprawozdania, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie, Pracownia Archeologiczna) przy współudziale J. Łosia, studenta archeologii. Finansowane przez firmę „Kornas” z Kołobrzegu.</p> <p>Teren wykopalisk znajdował się w północnej części Starego Miasta, wzdłuż ul. Armii Krajowej po jej zachodniej stronie. Obszar o powierzchni 1000 m² rozciągał się na odcinku pomiędzy ulicami: Wąską od południa i nie sięgał ul. Łopuskiego na północy (kwartał A3 wg M. Rębkowskiego). Obejmował skrajny fragment Starego Miasta oraz teren leżący bezpośrednio na północ od niego, a w średniowieczu zajęty przez fortyfikacje miejskie.</p> <p>Obszar badań podzielono, kierując się relikdami zabudowy, na 5 wykopów usytuowanych we wnętrzach kamieniczek. Odpowiadają one dawnym budynkom oznaczonym numerami 18-22 przy ul. Münderstrasse wg danych przedwojennych.</p> <p>W południowej partii wykopalisk (posesje 19-22) udało się prześledzić kolejne fazy zabudowy miasta. Najpierw, w 2. poł. XIII w., pojawiają się obiekty ziemne o trudnej do ustalenia funkcji. Następnie, prawdopodobnie od przełomu XIII i XIV w., pojawia się zabudowa drewniana, niestety, dość słabo czytelna w materiale archeologicznym. Zabudowa murowana pojawia się w końcu XIV w., początkowo w posesjach nr 20 i 21 oraz, być może, 19. Posesja nr 22 pozostaje w tym czasie niezabudowana. W następnym stuleciu budynki są rozbudowywane w kierunku zachodnim. Pojawia się zabudowa w posesji 22, prawdopodobnie szachulcowa. Wiek XVII przynosi najpierw zniszczenie zabudowy, a później jej powolną odbudowę w postaci niewielkich obiektów, niepodpiwniczonych, o szachulcowej konstrukcji ścian. Kolejne duże zmiany przynosi końcówka XIX w. i wiek XX. Gruntowej przebudowie są poddane kamieniczki nr 19 i 22, a pozostałe są przebudowane w tylnych partiach. Całość zabudowy zostaje zniszczona w wyniku walk w marcu 1945 r. i późniejszych decyzji o rozbiorze istniejących obiektów.</p> <p>W materiale ruchomym, oprócz licznych średniowiecznych importów ceramicznych (w tym 2 ułamki naczyń z ornamentem w formie plastycznych motywów zoomorficznych), na uwagę zasługują fragmenty poszycia łodzi z uszczelnieniem z tkaniny, wyroby skórzane (pochewki noży i sakiewka), miniaturowa łódeczka z kory oraz przedmioty żelazne (doskonale zachowana kłódka prostokątna i nit do łodzi).</p>

W części północnej (posesja nr 18) odsłonięto zasypaną fosę miejską. Konfrontacja z wynikami wcześniejszych badań (z 1993 r.), przeprowadzonych w najbliższym sąsiedztwie, pozwoliła na rekonstrukcję jej wymiarów. Miała ona szerokość 22 m i głębokość 3,7 m. Dno o szerokości 13 m było płaskie i znajdowało się na poziomie 1,25 m p.p.m. Od strony południowej (od wnętrza miasta) przylegał do niej wał ziemny o wymiarach: szerokość 8 m, wysokość 2,25 m. Fosa powstała w końcu XIII w. W XVII w., w związku z rozbudową nowożytnych fortyfikacji, jej rola maleje i ulega ona stopniowemu zamuleniu. W 4. ćw. XIX w. ulega ostatecznemu zasypaniu i powstaje w tym miejscu nowożytna kamienica, funkcjonująca do momentu zniszczenia w czasie II wojny światowej.

W materiale ruchomym dominują nowożytnie ułamki ceramiki. Na uwagę zasługuje bogata kolekcja jednorodnych fajek glinianych, licząca około 450 fragmentów, w tym zdobione cybuch i napychy z sygnaturami.

Badania zostały zakończone.

KORZKIEW, st. 1, gm.
Zielonki, woj. małopolskie,
AZP 100-56/1

- zamek

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od lutego do czerwca przez mgr. Mariana Myszkę (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna w Krakowie). Finansowane przez Donimirski Pałac Pugetów Business Center w Krakowie. Szósty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 120 m².

Zamek wzniesiony w 2. poł. XIV w., rozbudowany w XV w., 2. poł. XVI i w XVIII w.

Badania przeprowadzone w wykopach budowlanych wykonywanych na dziedzińcu zamkowym (oprócz części zachodniej) oraz w wykopach sondażowych usytuowanych na stoku wzgórza, po zachodniej stronie zamku.

W środkowej części dziedzińca odsłonięto tuż pod obecną powierzchnią bruk z nieobrobionych kamieni wapiennych ułożony na warstwie gliny. Stanowił on nawierzchnię dziedzińca w XVII w. Na dziedzińcu, 40 cm poniżej obecnej powierzchni, zachowała się tylko jedna warstwa kulturowa, zawierająca węgle drzewne i bryłki polepy, w której występowała ceramika z XV-1. poł. XVI w.

W wykopie budowlanym na dziedzińcu odsłonięto na długości około 20 m fundament południowego odcinka muru obwodowego zamku. Widoczne są na nim kolejne warstwy wyrównawcze muru, w postaci dylatacji poziomych przebiegających co 100-115 cm. Wzdłuż muru przebiegał wkop budowlany o szerokości około 100 cm i głębokości 200-250 cm. Wypełnisko wkopu stanowiła glina i gruz wapienny, z wkładkami chudej zaprawy wapiennej, które występowały na poziomie warstw wyrównawczych fundamentu. W wypełnisku wkopu występowały ułamki późnośredniowiecznej ceramiki, które potwierdzają dotychczasowe datowanie budowy muru obwodowego na 2. poł. XIV w.

W wykopach po zachodniej stronie zamku nie natrafiono na ślady murów łączących zamek ze studnią usytuowaną na stoku wzgórza.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

KOSZALIN - Stare Miasto,
Kwartal Staromiejski, ul. 1 Maja-
Bolesława Krzywoustego,
woj. zachodniopomorskie,
AZP 15-21

- zabudowa z okresu średniowiecza i nowożytności

Badania przeprowadzone przez mgr. Romana Kamińskiego (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie). Finansowane przez PRO-BUD Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Budowlane mgr inż. Mariana Jagielki z Kołobrzegu. Czwarty sezon badań.

W obecnym sezonie prace objęły południową i południowo-wschodnią część kwartału. Realizowano 3 wykopy: XII, XIII i XIV o łącznej powierzchni 2055 m². Badaniami objęto od strony ul. 1 Maja oficyny kamienic nr 26, 28, 30 oraz kamienice nr 30 i 32 wraz z podwórkami, a także zabudowę przy ul. bpa Domina, w tym oficyny kamienic nr 17 i 19 oraz dalszą część budynku nr 21